

VII. kötet.

Budapest, 1892. május 22-én.

21. szám.

Indokolatlan lelkesedés.

Udvarló. Oh, én oly forrón, oly véghetetlenül szeretem kegyedet!
Kisasszony. Az Istenért uram, csendesebben! hisz nincsen ám olyan nagyon sok hozományom.

Megfejtés.

A. Barátom, hogy állíthattad a pap előtt, midőn feleségeddel egybekeltél, hogy szeretted, holott ki nem állhatod?

B. Jaj, barátom, mert akkor nem a feleségemre, hanem a hozományára gondoltam, azt pedig persze hogy szerettem.

A nemes.

Mindig mások sorsa gyötré,
Nem, hogy véle mi leszen,
Még se kapott nemességet, —
Pedig küzdött nemesen.

Ámde végre megszűntek ám
Életének kínjai,
Neki is van most már egy szép
Előneve: néhai.

Haan Béla.

Ásványtan.

Tanító (felvidéki iskolában). Van-e még a sónál hasznosabb ásvány?

Gyerek. Van.

Tanító. Hát mi az, te lurkó?

Gyerek. A krumpli.

Gonosz nyelv.

A. Hogy lehet az, hogy a bor ereje nem a fejembe száll, hanem a lábaimba?

B. Mert olyan kicsi a koponyád, hogy nem férne bele.

A mentő nadrág.

A pénzes levélhordó tekintetes Görcs Bertalan úrnak nevezte, barátai Berezi czimborának szólították. Jó és víg gyerek volt. Szive lágy volt, akár a vaj. Segített barátain, a hol csak tehetette: még az utolsó ingét is megosztaná velük.

Az érettségit lerakta s most felkerült a fővárosba, hogy a jogot hallgassa.

Édes atyja tehetős földbirtokos, s egyetlen fiától szerető apai szive mit sem tudna megtagadni. Pénzt küld neki quantum satis, s ha elfogy, Berezi fejében van annyi sütni való, hogy erre a körülményre figyelmeztesse öregét, ki siet egyetlen csemetéjének kívánságát teljesíteni.

Beköszönt a Carneval hercege saisonja. Görcs barátunk kedvére mulatott minden bálon, a melyre hivatalos volt; pedig mondhatom, széles körben ismerték. S hány szép szőke leánynak akadt meg még szebb szeme Görcs barátunk deli termetén!... Hány szépnembeli dicsekedett a bált követő napon adott «tracs» uzsonnán barátnőinek!... Mennyire dicsérték kecses járását, szemenszedett bókjait, no meg a — kis bajszát. Szóval Görcs Berezi a szó szoros értelmében a szépnem kedvence. Könnyen érthető tehát, hogy ő a mai estélyről, melyre hivatalos, el nem maradhat.

Igen ám, de oda pénz kell!... Már pedig neki nincsen. Apja még nem válaszolt pénztkunyoráló soraira.

Igy hát mihez fogjon?... Kényelmes dívánján végig nyújtózkodva cigarettája bodor füstjébe bámul s gondolkodik. Egyszerre oly határozottan, mint a kinek mentő gondolata támad, felszökött a dívánról s ruhaszekrénye felé tartott. Felnyitja s kutat benne.

Szorgoskodásában egy bariton hang zavarta meg. Az ablakhoz sietett s kitekintett az udvarra, a hol a hang ismétlődött:

— Handleé!

Görcs intett a handlénak, a ki csakhamar megjelent a szobában.

— Hé, Iczig, látja rajtam ezt a nadrágot? Ujdonat új, tegnap húztam fel először. Vegye meg!

— Mit kíván érte, ifjó ór?

— Mondja meg maga, Iczig, majd megalkuszunk.

— Ha tetszik, három florén odok érte, de tübbet nem odhotok. Rossz üdöket élünk, o geschäft rosszól medj...

— Ejh, ne lamentáljon, Iczig! — vágott szavába Görcs. — Jó vásárt csinált. Oda adom egy kikötéssel...

— Mi ledjen oz? — kérdé a handlé.

— Tudja, Iczig, ma várom az öregemet, s nem szeretném, ha megtudná, hogy az új nadrágomat eladtam. Holnap reggel hét órakor azonban oda adom, ha érte jön.

A handlé kivette a tárczáját (az is rongyos volt, mint a gazdája) s kiolvasott a tartalmából három forintot Görcs markába.

— Itt o péndz, ifjó ór. Holnap o mandatt időben itt leszek, — szólt a handlé s távozni készült. Egyszerre

Görcs felé fordult s esdőleg szólt: — Kérem, ifjó ór, odjon o három florénrul volomi irást!

— Szívesen, — nevetett Görcs s íróasztalához ült és irt valamit egy fehér lapra. — Itt van, — mondá a kívánt irást a handlénak nyujtva. — Holnap eljöhet.

— Olázotos szolgájo, ifjó ór.

— No ez jól megy, — kiáltott fel Görcs meglegedetten csettentve nyelvével. — Csak jönne még a Schmüle...

Alig telt el öt percz, az udvaron újabb hang volt hallható. Az előbbtől csak abban különbözött, hogy egy accorddal magasabb volt.

Görcs ezt is behívta s alkudozásba bocsátkozott a már egyszer eladott nadrágra.

— Itt von o három florin, ifjó ór.

— Jól van, Schmüle. (Ezt bizalmasan tegezte, mint a hogyan egy udvari handlét megillet.) Ismersz engem; én is téged.

— Igen, ifjó ór, üsmerek, — válaszolt Schmüle.

— Tehát figyelj! Ma este tiz órakor a vonathoz kell kikisérnem egy hölgyet, a kinek ez a nadrágom nagyon tetszik. Tedd meg azt, jöjj érte holnap reggel hét órakor, akkor átveheted.

— Jól von, ifjó ór, ün becsöletes, s megbizok ünben. Tehát holnap hét órakor. — Ezzel távozott.

— Az már igaz, disznó szerencsém van. Már most elhiszem Marzi barátomnak, hogy...

Nem fejezhette be gondolatát, mert az udvaron egy harmadik handlé hangja volt hallható.

— Szegény nadrágom! — monologizált Görcs. — Milyen tragikomikus véged van. Azt hittem, hogy a m. kir. zálogházba kell majd vinnem, de itt ismét egy handlé s így... Jöjjön be, handlé! — szólt ki az ablakon.

A handlé belépett.

— Vegye meg ezt a nadrágot!

— Mi oz áro? — kérdé a handlé Nro 3.

— Öt forint, — válaszolt Görcs.

— Onnjit nem odok, — szólt a handlé.

— Ha nem ad, hagyja itt, s mehet Isten hírével! — dühösködék Görcs.

Handlé Nro 3-nak tetszett a nadrág, a nyereséget biztosra vette, lefizette tehát a szabott árt, nehogy Görcsöt kihozza sodrából. Nyakába akasztotta a nadrágot s folytatta utját.

— $3 + 3 = 6$; $6 + 5 = 11$. Tizenegy forint! Már ezzel boldogulunk... Igaza van a közmondásnak: «Segíts magadon, az Isten is megsegít!» Már eddig is megsegített; hát ha még ezután!... (Óráját nézi.) Hét óra, ideje, hogy átöltözködjem.

Várták is már türelmetlenül.

— Elvirkám, — mond Anna, — mi lehet az oka, hogy Görcs úr késik, pedig nem szokása?

— Miért emlegeted mindig előttem? — válaszolt Elvira.

— Talán olyan kedvesen hangzik füleidnek, hogy nem bánád, ha mindig hallhatnád!

— S talán nem kellemes tetőtül talpig?

— Nem mondom, hogy nem az, — válaszolt Elvira, — de már nekem százszorta jobban tetszik Marcsi...

— Igaz, — jegyezte meg Anna. — Kinek a pap, kinek a papné!...

— De, Annácska, minek várjunk oly soká arra a rossz Göres úrra? Menjünk Nánésival...

Az ajtó kinyílt, s Göres barátunk lép be rajta. Udvariasan köszönt.

— Jó, hogy eljött végre, Göres úr, — szolt Anna. — Elvirka sokalta már a váratást. Mondja csak, billárdozik ön is?

— Igen, nagysád. Túl szeretnék tenni...

— Kin?! Talán Várkőy Marcsin?! — vágott szavába Elvira.

— Nagysád mondta. Így a díj az enyém lenne.

— Kivánom, — mond Anna, — hogy ön legyen a szerencsés nyerő.

— Köszönöm. De, ha tetszik, mehetünk Galambossyékhoz.

Galambossyék ablakai mind ki vannak világítva. A termekben pezseg a jó kedv. A játszóteremben nagy izgatottság uralkodik. A meghívott vendégek már mind egybegyültek, csak Elvira, Anna, meg Göres barátunk hiányzik még.

Egy szőke hölgyecske örömmel jelenti, hogy Göres is itt van már, s végre megkezdhetik a billiárdversenyt.

— Itt a dákód, Berezi! — e szavakkal fogadja Marcsi.

Kezdődik a verseny. A gyengébb játzók lassan mind elmaradoznak. Dákó már csak két ember kezében látható, a Bereziében meg a Marcsiében.

— Ne hagyja magát, Göres úr! — kiáltja Anna, s vele a Göres-pártiak.

— Tartsa magát, Várkőy úr! — biztatja Elvira.

— No még egyet, Göres úr, s öné lesz a díj!

A mély csend, mely egyszerre beállott, arról tanuskozik, mily fontos ez a lökés.

— Éljen Göres! Éljen! Öné a huszonöt forint. Mondhatom, emberül tartotta magát, — szolt Anna.

— Ezt egyedül nagysádnak köszönhetem, — bókolt Berezi.

Következett a vacsora s ezután a táncz.

A társaság hajnali négy órakor oszlott szét. Göres barátunk is haza tért s csakhamar boldog álomba merült.

Az erzsébetvárosi templomban akkor harangoztak be a 7 órai misére, mikor Iczig benyitott a Göres szobájába, be sem várva a «szabad» szót.

Göres javában horkol s kisebb gondja is nagyobb annál, hogy most fogadnia kell.

Iczig habozik. Vissza akar térni, hogy valamivel később jöjjön; de útját állja Schmüle.

A két handlé arcza mint egy-egy kérdőjel mered egymásra. A csendet végre Schmüle töri meg:

— Mit keresel ittend, Iczig?

— Hát te, Schmüle?

— Dolgom von itt.

— Nekem is.

E párbeszéd felébreszté Göresöt. Az első pillanatban nem volt vele tisztában, hogy mit kereshetnek az ő szobájában a handlék. De csakhamar észre tért s nagyot ásított.

— Ah, már itt vagytok? — Legyen szives, Iczig, adja ide a tegnapi kapott irást!

Iczig engedelmességedt.

— Így. Az asztalon van kétszer három forint. Fele a magáé, a másik fele pedig a

Schmüléé. S most távozhatnak...

— Mit jelent ez, ifjú ór? — kérdé Iczig.

— Azt, hogy a nadrág nincs nálam, hanem más handlénál, — válaszolt Göres.

Iczig vakarta ugyan a füle tövét, a dolog nem tetszett neki, de távozott. Schmüle azonban még várt.

— Nos! — rivalt rá Göres, — mit vársz még?

— Kérek o nodrágot, — válaszolt Schmüle.

— Te szerencsétlen! — nevetett Göres. — Te ugyan azt a nadrágot vetted meg, a melyet már Iczig előbb megfizetett. Visszakaptad a pénzedet, hát elmehetsz.

Schmüle bosszankodva távozott. Utközben mormogott valamit a fogai között; de Göres nem hallotta, mert lefeküdt s tovább aludt.

Zhorella Gyula.

Kétértelem.

Asszony. Mit csinál, szomszéd uram?
Pékmeszter. Kiálltam nézelődni, mert elfogyott a sütnivalóm.

Gyermek-logika.

Böske, (a ki kenyér helyett kivételesen kiflit kapott a kávéjához.) Mama, ennet a tiffinet ninten tenéj-haja?

Napkeleten...

Napkeleten sápadt arczczal kél a nap,
 Napkeletkor sápadt arczczal kél a pap;
 De déltájban, ha magasan áll a nap,
 A pinczében teli a pap, mint a csap.

Napnyugaton, midőn leszáll már a nap,
 A pinczében lenyugodni tér a pap:
 Az orczája piros, mint a hulló nap, —
 És ez így megy minden istenáldott nap.

Venyigei.

Csipős válasz.

Tábornok. A legfélelmeesebb ellenség fogásából is huszonnég óra alatt kiszabadítanám nagysádat, ha tudnám, hogy kezével jutalmaz érte.

Kisasszony. Akkor nehezen lennék önnek a neje, hiszen tudtommal eddig mindig megfutott az ellenség elől.

Az ifjur azt hívén, hogy a kisasszony lépett a kutya lábára, könnyedén veti oda:
 — Nem baj, kisasszony! Ebesont beforr.

Megokolás.

A. Nem értem, hogyan lehetett Tóni barátunk olyan vak, hogy azt a kiállhatatlan, rút nőt elvette.

B. Mert a nőnek az ötvenezer forint készpénz hozománya megvakította, és így a nő hiányait nem láthatta.

Kételkedés.

Nagy tüzzel szónokolt a pap a pokol gyötrelmeiről, melyre Gubás János uram észrevehetőleg csóválgatta a fejét.

Templomból kijövet meg is szólította a lelkipásztor.

— Mi az? Talán Gubás uram kételkedett beszédemben?

— Mán alássan kérem a tisztelendő urat, olyanformán vagyok a dologgal. Hiszen ha pokol volna, a feleségemet mán régen ott sütögetnék! — felelt a rossz élettárssal megáldott atyafi.

Kellemetlen félreértés.

A szobában volt a kutya s a kisasszonynak a lábára lépett.

— Lábamra lépett az ügyetlen kutya, — mondja a kisasszony.

Irgyelt állapot.

— Hogy vagy, barátom?
 — Ah, ne is kérdezd!
 — Ugyan mi bajod lehet, hiszen te nőtlen vagy?!

Nem kell neki.

Haldoklott a vályogvető cigány. A pap a feltámadás boldogító hitével vigasztalgatta a kínosan vergődő morét.

— Ne búsulj, fiam! Eljő a nap, mikor mindenek feltámadnak. Neked is megadja Isten az örökéletet!

— Nem kell nekem, fétistelendő úr! Nem ákárok tebb vályogot vetni, — utasítá vissza az elalélt cigány.

Praktikus.

I. parasztmenyecske. Te Julis, hogy mehettél ahoz a kis emberhez feleségül?

II. menyecske. Hát azt gondoltam, mikor megkért, jobb ma egy veréb, mint holnap egy tűzok.

Bátorítás.

Épen csépeltek Bánócz gazduramnál, midőn a lelkész a kerten fellépegetett. A szérűn jóféle buzaszalma volt elterítve, melyet a lelkész, nehogy kárt tegyen, szelid érzelmekkel kerülgetett kifelé.

— Sohse tessék kerülgetni azt a gazt, tisztelendő uram! — bátorította Bánócz gazda. — Ugyis az ökrök részére hánytuk azt oda.

A bibi.

I. tanuló. Pajtás, miért maradtál ki az iskolából, talán nem tetszett a tanulás?

II. tanuló. Tetszeni tetszett nekem, de a tanáromnak nem tetszett a tanulásom.

A párbaj.

I.

Pál egy hölgygyel karonfogva
 Illendően mendegéle,
 Egyszer csak egy rövidlátó
 Uriember jön feléje,
 S kelleténél közelebbről
 Tekint le a Pál hölgyére;
 «Pimasz!» szól ez, «Ön az!» szól az,
 S végre párbaj lett belőle.

II.

Egy úr hölgygyel karonfogva
 Illendően mendegéle,
 Egyszerre csak ő, Pál uram,
 Hetykén lépve jó feléje,
 S kelleténél közelebbről
 Tekintve az úr hölgyére,
 «Uram!» szól ez, «Pimasz!» szól az,
 S végre párbaj lett belőle.

Káldor Ede.

Vasuton.

A gyermek majd lenyelt egy gyöngyszemet, mire az anya hirtelen oda hajol, kiveszi szájából és kidobja a kupé ablakán. Később elejti a pesztra a kezében tartott másik gyöngyöt, mely a padlón nagyot koppan. Meglátva ezt a gyermek, elkiáltja magát nagy örömmel:

— Ni mama, visszaesett a gyöngyszem!

Korai öröm.

Aladár, mint aféle könnyűvérű jogász, gyakran megszorul pénz dolgában s ilyenkor rendesen nagybátyja erszényén próbál eret vágni. Egyszer azonban, minthogy csak néhány napja pumpolta meg, nem mert ajtóstul rontani a házba, hanem jónak látja őt előbb levél útján tájékoztatni látogatásának célja felől s csak azután kopogtat be hozzá. Az ajtóban Margitkába botlik.

- Itthon van a papa?
- Igen, menjen csak be, most épen jó kedve van.
- Igazán? Vajjon megkapta-e leveletem?
- Mindjárt el is olvasta s akkor mondta, hogy: «No, most éppen jó kedvemben talál az a gézengúz.»

Boldog férj.

Kérkedik egy férj, hogy mindenre szemet huny anyósa;
Nem csoda, hisz' hályog van neki a szemein.

Dr. Aurisztus.

Vész a tengeren.

Még a boszniai hadjárat alkalmával történt, hogy a magyar bakákat megismertették a tengerrel. Az magától értetődik, hogy ez a megismerkedés kezdetben részükről többrendbeli — tengeri betegség okozta — megnyilatkozásokkal történt. De hát nincsen az a rossz, a melyhez az ember hozzá ne szokhatnék. Ők is csakhamar hozzá szoktak a tengeri utazásokhoz.

Egy alkalommal éjszaka vitték őket Zárából Lessinába. A két század legénység ott horkolt a kajütben, aludva az igazak álmát. Ki-ki a szülőföldjére képzelte magát a szüleihez, a testvéreihez, az ismeretes Riska tehénhez, már t. i. a kinek volt. A korhelyebb legények a korcsmá-

ról álmodtak, a bevert fejekről stb. Egyszerre mintha a villám esapott volna a hajóba, felugrik mindenki az álmából, kapkod a fegyvere után, s aztán usgyi! ki a fedélzetre. Ott aztán összenéztek, az álmodtát törülgetve szemekből, hogy miért is jöttek ők ide ki.

Annak, hogy ők így félbeszakították az alvást, az volt az oka, hogy valaki sorba járta a kajütöket s bekiabálta: «Kilyukadt a hajó! léket kapott a hajó!» Az a valaki pedig czugszfirer Hasenberg volt.

A kapitány rögtön előállította czugszfirer Hasenberget, hogy miért tette lóvá az egész hajón lévő katonaságot? Czugszfirer Hasenberg nem tudott magáról semmit, vízzel kellett leönteni, hogy magához térjen. A hideg víztől aztán észére tért, rémülten húzódozott tőle, mint az ördög a szentelt víztől. Aztán megmondta, hogy ő holdkóros és csak álmodta az egészét. Így történt aztán, hogy a hajó népségét elbolondította tökéletesen.

Megszokott figyelmeztetés.

- Feleség.* Hová akarsz már megint menni?
- Férj.* Hát te mindent tudni akarsz? A pokolba.
- Feleség.* No csak azután ott ne felejtssd magadat!

Biztosítva.

Mikor még javában virágzott az alsóbb osztályokban a botbüntetés, egyik tanár, a ki restelt egy személyben igazságszolgáltató- és végrehajtó-hatalom lenni, az utóbbi tisztet mindennap sorszerint más-más tanulóra ruházta. Egy nap, melyen épen Gyulára került a botsuhogtatás irigyelt hivatala, oda szól hozzá a nővére:

- Hát te Gyula, nem tanulsz? Megint verést kapsz.

- Nem félek tőle, — válaszolt Gyula önérzetesen. — Ma én vagyok a soros, hát magam magamat csak nem verhetem meg!

Találó válasz.

Családapa. Ugyan mondja meg nekem, tiszteletes uram, miért versenyeznek úgy az anyák és leányok a fürdők látogatásában?

Lelkész. Arról a divatról már a biblia is megemlékezik, mert meg vagyon írva, hogy Ábrahám is a kútnál találkozott először Rebekával.

Furfangos kérdés.

Nagyban vitatkozik egy kálvinista meg egy pápista káplán hitelvek felett. Megunván a meddő vitát, a társaság egy komoly tagja így szól a kevés vágott dohánynyal bíró pápista káplánhoz:

— Már látom, hogy ön mindenben legyőzi ellenfelét, hát arra feleljen meg nekem, ha olyan sokat olvasott, hogy a római katolikus hitelvek szerint mikor veheti el valaki a saját özvegyét?

A káplán gondolkozott, gondolkozott, míg végre megadva magát így válaszolt:

— No ezt így könnyv nélkül nem tudom. Ebben már én vagyok legyőzve.

Csipős.

— Bocsánat, nagysád, de hátulról szörnyen hasonlít egyik fiatal nőismerősömhöz.

— Hát elülről?

— Elülről már inkább a — mamájához.

Ha a természet nem volna következetes, az ember logikája fagarast sem érne.

*

Az élet önmaga körül forgó kerék, melynek tengelye a szerelem.

*

Imre.

A Fama domború tükör; mindent nagyítva mutat.

*

A sógorok közös terhe az anyós. Jaj annak, a kinél be van kebeleztve.

Fogas kérdés.

Atyafi. Megkövetem rektor uramat, tudom, hogy sok tudománnyal bővelkedik, hát mondaná meg nekem szeretettel, hogy a fekete emberek is fejtérselédnek hívják az asszonynepet?

Lélekvándorlás.

Ha a lélek vándorolna,
Lelked, szende lányka,
Titokban egy csokolódzó
Gerliczébe szállna.

Sok asszonyka pompás lakást
A szajkóba' lelne,
Hány pegazus kevély ura
Hitvány gebe lenne.

Hej sok dölyfös úr volna így
Hizelgő eb újra,
A tudósok fele bizton
A szamárhoz bújna.

Bolyongni is látnánk akkor
Mindhiába hányat:
A mely őket befogadná,
Nem akadna állat.

*Huan Béla.***Az utcán.**

A. Hallottam, pajtás, hogy ujabban Arankának udvarolsz.

B. Igen, én is be akarom hozni háztartásomba az aranyvalutát.

Praktikusan.

Bankár. Annyi aranyat adok önnek leányom hozományául, a mennyit nyom.

Kérő (végig néz vézna jövődöbelijén). Akkor inkább várok még egy pár évet.

Maga trombitálta ki.

Stibli Jónás nagytehetségű vidéki író szörnyen keserítette, hogy a bagosi zsurnaliszták nem akarták elismerni az ő talentumát; pedig hát senki sem tudott közülük olyan kézzel fogható plágiumokat és együgyű képtelenségeket összefirkálni, mint ő kelme.

Történt egyszer, hogy Stibli Jónás azt álmodta magáról, hogy ha valami uton-módon felmászik a lapszerkesztők uborkafájára, hát akkor ellenségei nyomban meghódnak előtte.

Az álom pedig gyakran be szokott teljesedni, miért ne teljesedett volna hát be az övé is?

Alig telt el pár hét, Bagoson új lap indult meg «Trombita» ezimmel, melynek kiadója (egy magánzó úri ember) szükségéből Jónás urat fogadta meg szerkesztőnek.

No hiszen, volt öröm Izraelben! Csakhogy ez az öröm addig tartott, míg a nyomdászinas be nem állított hozzá a szükséges kéziratokért. Mert egészen más dolog ám az, mikor a magunk gyönyörűségére dolgozunk, — akkor összefirkálhatunk mindenféle sületlenséget, mégis mulatunk rajta; de mikor a nagy közönség számára kell valami okosat kisütnünk, hát akkor bizony

megdobban az ember szive, ha mindjárt olyan nagy talentum is, mint a minő Stibli Jónás Bagoson.

Az ő szive is megdobbant.

— Mit?... — motyogta magában elsápadt képpel. — Beköszöntőt?... Programczikket?... Én?!...

De aztán csak meggondolta a dolgot, hogy még sem illik egy nagy talentummal bíró szerkesztőnek ennyire megrémülni a nyomdászinas előtt, oda ült hát szépen az asztalhoz s elkezdett töprengni a cikkről.

Az inas megunta a várakozást s odább állott egy házzal. Jónás úr föllélezett, mikor észrevette, hogy a kísértet kiosont a szobájából.

— Hm, — dűnyögé homlokát törülgetve, — még sem olyan könnyű dolog az a lapszerkesztés! Igaz, hogy nagy talentum vagyok a másolásban; de azt még se kívánhatja senki fia, hogy eredeti eszméimet is másoljam. Ördög adta, csak legalább «ollózni» lehetne; de az ilyen

specziális természetű bajra, mint az enyém, még receptet is nehéz találni. Ejh, — okoskodott tovább, — a ki mer, az nyer! Fogok balekot, majd megírja az helyettem a beköszöntőt is, meg a programczikket is egy pár flóresért, a többi czikk aztán majd csak előkerül a tartalékesomagból. Ugy lesz, úgy; szemesnek áll a világ! Lám, az egyetemet hallgató czimboráim is háromszor kilöttek a teremből, azért negyedszerre mégis megválasztottak elnöknek a tüntetéshez. He-he-he, a talentum! a talentum!...

Azzal fejére csapta kalapját s futott Hályi Miska poétához programczikkért.

No hiszen, jó helyre ment ahoz az emberhez. Furfangos fizkő volt az a maga nemében, meg aztán bosszuálló

is, ha valakire megharagudott. Már pedig Hályi Miska nagyon is haragudott az új lap kiadója, mert az egyszer azt a gorombaságot követte el rajta, hogy nyilvánosan megborotválta — szappan nélkül.

De azért csak elfogadta a megbízatást s készített beköszöntő czikket.

Mikor Stibli úr, a szerkesztő, átolvasta a kéziratot, annyira magán kívül volt örömében,

hogy szó nélkül kifizette a tiszteletdíjat, sőt hogy kimutassa iránta megtisztelő bizalmát s ezáltal még jobban lekötelezze őt, arra is felkérte, hogy vigye el cikkét a nyomdába s végezze ott a szükséges korrekturát is. Ő feltétlenül bízik barátságában.

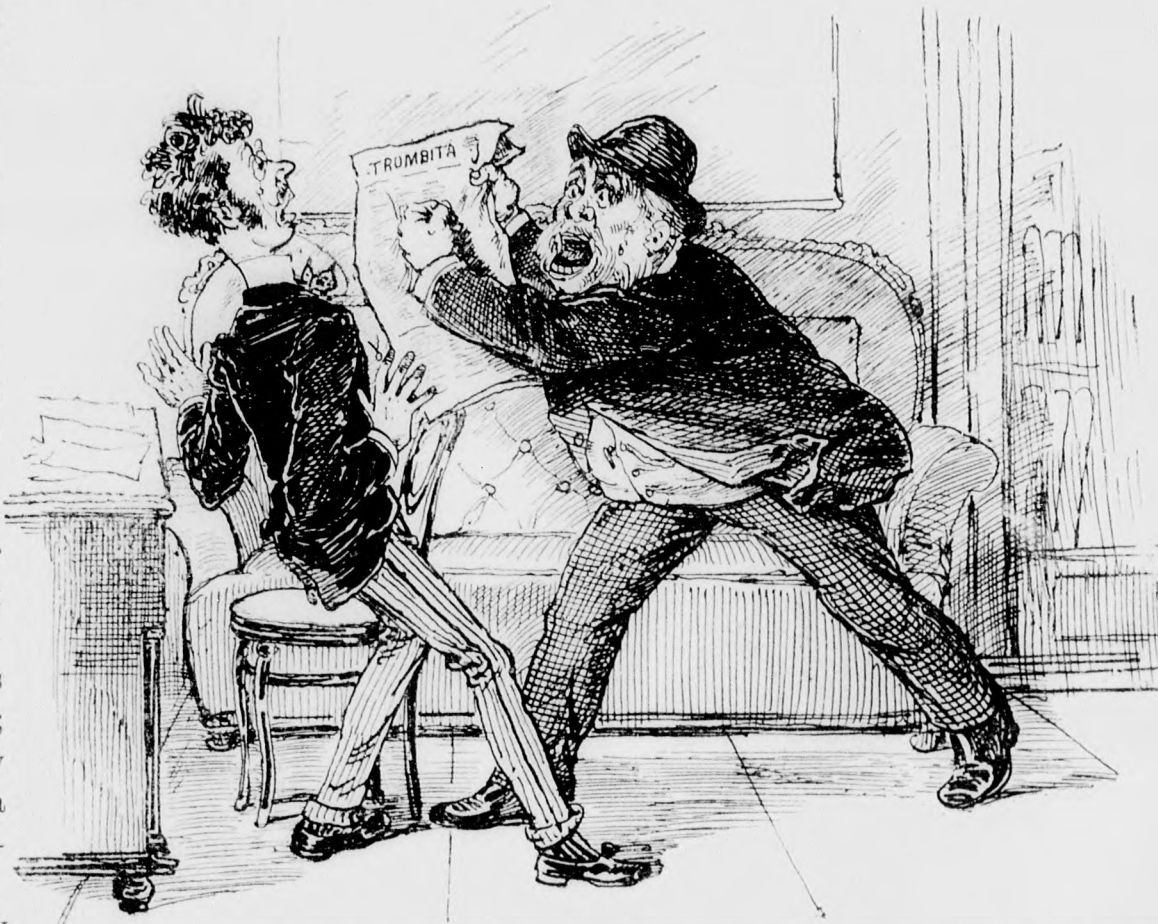
Hályi Miska aztán elment a nyomdába; de útközben kicserélte a kéziratot. Mikor a szedő átfutotta a tartalmát, csendesén elmosolyodott, aztán rántott egyet a bal vállán s elkezdte szedni.

Alig jelent meg azonban az új lap, rohant ám Jónás úrhoz a kiadó s rettentő haragos képpel kezébe nyomta a «Trombitát».

— Ön írta ezt a cikket? — kérdé rekedt hangon.

— Én, — felelt büszkén a szerkesztő.

No hiszen ezt várta csak a laptulajdonos. Így csuffá tenni az ő ujságját! Eszközül használni föl holminemű őrjöngő levelezésre. Rögtönzött is olyan csetepatét, a

mitől Stibli uram annyira megrémült, hogy menten szaladásra fogta a dolgot s meg sem állt addig, míg a kávéház egyik félreeső zugában el nem rejtette becses személyét az újságpapírosok közé.

Csak mikor kissé magához tért ijedtségéből, vette kezébe a szerencsétlen «Trombitát», hogy elolvassa azt az infámis cikket, melyért a kiadója olyan rettenetes haragra fortyant.

Hát bizony kutyaság is volt azt a cikket közölni, pláne beköszöntő cikk helyett, mert az a cikk egy nem rég Bagoson vendégszerepelt primadonnához volt írva, a kívül a szerkesztő úr abban az időben, köztudomás szerint, szerelmi viszonyban állott.

No hiszen volt mit nevetni a városban. Most már a nyakas zsurnaliszták is elismerték Stibli Jónás irói talentumát.

Hiszzen maga trombitálta ki azt — Bagoson.

Lélekjelenlét.

Egy csirkefogó koldulás közben bevetődik egy zsidó lakóhoz és a mint a konyhában körülnéz, az asztalon megpillant egy megkopasztott szép nagy, kövér libát. Minthogy nem volt senki a konyhában, hirtelen felkapta és búcsúszó nélkül távozni akart. Mikor az utcaajtóhoz ért, épen akkor toppant be a szomszédban járt gazdaszszony és rá kiált:

— Mit keres maga itt?

A megijedt csirkefogó feltalálja magát és oda tartja az elemelt ludat:

— Kérem az asszonyságot, vegye meg ezt a libát, olcsón adom.

— Vigye a pokolba! — pattog az asszony, — talán lopta valahol.

Az ípszének se kellett kétszer mondani, úgy elpárolgott, hogy mikor az asszony a konyhában rá jött a lopásra, már csak a nyomát üthette a tolvajnak.

Szórakozott tanár.

Javában magyarázza a fél meg egész kottát az öreg cseh professzor, midőn egy nebuló megunván a dolgot, elkiáltja magát:

— Ni-ni! fiúk, itt jön a gőzhajó!

A hirtelen zavarba jött professzor a felugrált nebulókkal együtt az ablakhoz siet, s midőn kitekint, akkor jut eszébe, hogy az utcán nem jár a gőzhajó. Megrestelvén a dolgot, indignálódva fordult a nevető nebulókhoz:

— No hojják moguk, — moguk nagy bolondok.

Könyvpiacz.

Ábrányi Emil ajándékozta meg irodalmunkat Byron remekművének, *Don Juan*-nak teljes magyar fordításával. Olyan költő, mint Ábrányi, a ki eredeti gondolatokkal is rendelkezik, többé-kevésbé mindig áldozatot hoz, valahányszor arra vállalkozik, hogy mások gondolatainak adjon költői kifejezést, még ha ez a költő nem is kisebb, mint Don Juan halhatatlan szerzője. De Byronnak méltó tolmácsa csak az lehet, a ki maga is hivatott költő s a mellett valódi mestere a nyelvnek. Csak így lehetséges 2000 stanzát rimszegény nyelvünkre oly könnyed folyékonysággal átültetni, hogy azok a legkritikusabb olvasóra is egy eredeti költemény benyomásával birjanak. A díszesen kiállított két testes kötet a Révai Testvérek kiadása s 4 frtért kapható. Maradandóbb becsü könyvet alig ajánlhatnánk megszerzésre olvasóinknak.

Sudermant, a nagy feltűnést keltett «Beesület» című népies dráma szerzőjét most mint regényírókat mutatják be az Egyetemes Regénytár kiadói *A kegyencz* című kétkötetes regénnyel, melyben nem kevésbé naturalisztikus színekkel ecseteli a kisvárosi társadalmi életet. A két piros vászonkötetke ára egy forint.

Esztergom, B. B. A versekben több a komoly, mint a víg elem; az adomák némi simítással közölhetők. Az elbeszélést is megkaptuk, sorát várja. — *Budapest, Sch. J.* A foghagymafagylalt veszett régi, a másik azonban nem veszett kárba. Kivánsága még kissé talán korai. — *Persius.* Az utolsót régi ismerősként üdvözlöttük, a többit besoroztuk. — *Budapest, Ky.* Igen, csak ne minden egyes darabot külön-külön váltasson ki velünk. — *Budapest, V.* Egyik jön, másik marad. — *Székesfehérvár, K.* Azzal az úrral már végképen leszámoltunk, nem érdemes rá több szót vesztegetni. — *Budapest, Z.* Legközelebbi számunkban megtalálja. — *Kassa, L.* Van köztük néhány használható. A többi is hadd jöjjön!

— **Szemgyógyvíz.** A leghíresebb Lebois dr. (Franciaország kiváló tekintélye)-féle kitűnő és páratlan hatású szemgyógyvíz, mely utasítás szerint minden szembaj ellen használtatik, a nagy közönségnek legmelegebben ajánlható. Egyedüli beszerzési hely: az osztrák-magyar monarchia számára Török József ur gyógyszer-tárában, Budapest, király-uteza 12. sz. Ára egy üvegnek használati utasítással: Bővebb t az e lapban megjelent hirdetés.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

VERNE GYULA.
CASCABEL CÆSAR.

REGÉNY.

Francziából HUSZÁR IMRE.

84 képpel.

Ara füzve 2 frt 50 kr., vászonkötésben 3 frt.

ÉVA LEÁNYAI.

HÉT TÖRTÉNET.

Irta

VADNAI KÁROLY.

KIADJA A KISFALUDY-TÁRSASÁG.

Ara füzve 1 frt 20 kr. — Díszkötésben 1 frt 60 kr.

Tartalom: Bevezetés. — Az őrangyal. — Lili comtesse. — Az asztalfiók nagy titka. — A szörnyeteg. — A játékszer. — A kain-jegyek. — A «paradicsom»-ban.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

BAKSAY SÁNDOR

GYALOG-ÖSVÉNY.

Elbeszélések.

Kiadja a Kisfaludy-Társaság.

Két kötet.

Ára füzve 4 frt. Vászonkötésben 5 frt.

SZEDER-INDÁK

ELBESZÉLESEK.

Irta: Baksay Sándor.

Ára füzve 2 frt. Díszkötésben 2 frt 50 kr.

Tartalom: Jábel. — Babet. — Három kereszt. I. A fehér kereszt. II. A fekete kereszt. III. Házaló kereszt. — Recipe.

Falusi történetek

Irta

Könyves Tóth Kálmán.

Ára a 2 kötetnek füzve 1 frt, vászonkötésben 1 frt 40 kr.

Tartalom: Nemzetes ur ördöge. Javasszony keresztleánya. — A keresztlevél. — A honvéd lánya. — Hitelné asszonyság és kedves férje. — Tökési bácsi és mostoha fia. — Ujmódi Zsófi. — Szegény teensasszony. — Karácsony anyala. — A pénz árnyéka. — Rebeka, a szegény zsidóleány. — Miért nemult el a vörös kakas. — Söprünyél a házasságrontó. — Az ellilant hónap, vagy hová lett a februárius. — Csak néhány hajszál. — A vasuti ör. — A szél hozta, a víz vitte.

Magyar közmondások gyűjteménye.

Különös tekintettel az élet bölcseségre és a nevelésre.

Több mint 6000 közmondás.

Rendszerbe foglalta

Almásy János.

Ára a 2 kötetnek füzve 1 frt, vászonkötésben 1 frt 40 kr.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve!!

Sternberg Armin és Testvére

Ugyszintén harmonikáról szóló külön árjegyzék

Hangszer - Ipar - Telep

Saját készítményű mindennemű vonó-, verő-, fa- és rézfúvó-hangszerek s azok kellékei és hozzávalóinak nagyválasztéku raktára
Mindennemű hangszerek avitása pontosan eszközöltetik!!

Budapest, Kerepesi út 36.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható:

MAKROBIOTIKA

VAGY

HOGYAN HOSSZABBITHATJUK MEG ÉLETÜNKET

IRTA

Dr. HUFELAND KRISTOF VILMOS.

Dr. KLENCKE átdolgozása nyomán, fordította KEMÉNY FÜLÖP.

Ára füzve 1 frt.

Vászonkötésben 1 frt 60.

TARTALOM:

Elméleti rész. A makrobiotika történeti fejlődése. — Az életerő és az élettartam általában. — A növények élettartama. — Az állatvilág élettartama. — Az emberek élettartama. — A tapasztalatok eredményei. — Az emberi élettartam meghatározása. — Közlelbi megfigyelése az emberi életnek, legfőbb mozzanatainak, s magasabb és értelmi tökélyének befolyása az élet tartamára. — Egyes emberek élettartamának különös alapokai és ismertető jelei. — Az élet hosszítását célzó különféle rendszerek vizsgálata, és az egyedül lehetséges, s az emberi életre érvényes rendszer megállapítása.

Gyakorlati rész. *Első szakasz.* Az élet- rövidítő tényezők. Ferde nevelés, — elkényeztetés, — túlingerlés, fizikai és érkölesi elpuhultság. — Kicsapongás a nemi élvezetben, — a nemzési erő elpazarlása, — a fizikai és érkölesi önfertőzés. — A lelki erők túlfeszítése. — Betegségek, — ezeknek helytelen gyógykezelése, — erőszakos halálnemek, — hajlam az öngyilkosságra. — Tisztátalan levegő, — az embereknek nagy városokban összezsúfoltan való lakása. — Mértékletlenség az evés- és ivásban, — a finom konyha, — a szeszitalok. — Életrövidítő kedélyhangulatok és szenvedélyek, — haláltól való félelem, — rossz kedv, — túlságos elfoglaltság, — semmittevés, — unalom. — A túlságosan kifejtett

képzelőtehetség, — betegség képzelése, — érzékenykedés, — Mérgek, úgy fizikaiak, mint ragályosak. — Az öreg kor s annak korai előidézése. — *Második szakasz.* Élethosszító tényezők. Jó fizikai származás. — Észszerű fizikai nevelés. — Tevékeny és munkás ifjuság, — az elpuhultság kerülése. — A fizikai szerelemtől való tartózkodás az ifju korban és házasságon kívül. — Boldog házaselet. — Az alvás. — Testi mozgás. — A szabad levegő, mérsékelt hőfok. — A falusi és kerti élet. — Utazás. — Tisztaság és a bőr ápolása, — vajjon a gyapju, vagy vászon fehérnemű ajánlatosabb-e? — Helyes étrend; — mértékletes evés- és ivásban; — a fogak ápolása; — orvosi étkönyv. — Lelki nyugalom; — meglegedettség; — élethosszító kedélyhangulat — és foglalkozásnemek; igazi jellem. — Kellemes és mérsékelt érköesi és érköesi ingerek. — A betegségek elhárítása és okszerű kezelése: — a különböző betegségek iránti hajlam felismerése, s az ez esetekben követendő eljárás; — az orvosi tudomány, s az orvos helyes felhasználása; — házi és uti gyógytár. — Életmentés szerencsétlenségeknél. — Az öregkor és kellő gondozása. — A szellemi és testi erők művelése. — A fenti szabályoknak a testszervezet, vérmérséklet és életmód különböző volta szerinti alkalmazása.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható

VIG ÓRÁK

ELBESZÉLESEK, TÁRCZÁK.

IRTA

BERCZIK ÁRPÁD.

Ára füzve 1 frt 20 kr.

Tartalom: Leány! — Ottl. — A báránka. — Hogy töltötte napjait az öreg úr? (Emlékgjegyzetek Deák Ferenczről.) — Szól a madár! — A bús magyar. — Egy pesti ház. — A commissió. — Virginia. — Az a bizonyos «egy» ruha. — A fehér rókák. — A mandátum. — Először a színházban. — Jó bor. — Az első látogatás. — Ügyetlen udvarló. — A hódprémes kabát. — A kölesönkérők. — A grajzler. — A beteg diák. — Egy szakáll története.

GUMMI

és halhólyagok, francia gyártmány (ártalmatlanságért jótállás), orvosi tekintélyek és szaklapok által megbeszélve és különösen ajánlva. Tuzatonként 60 kr., 1, 2, 3, 4 és 5 frt. *Capottes Americains* testja 2 frt. *Safeti Sponges* női övszerek, Prof. Lister módszere, testja 1, 2, 3 és 4 frt. **Ujdonságok.** *Pelyporus* *avantage* 1 frt 50 kr. Ujjonnan javított női övszer 1886. márcz. 22. óta forgalomban, nagy előnyökkel bír nagy kedveltség miatt. Valódián csak

Feitel Lipótnál

kapható, Wien I., Kärnthnerstrasse Nr. 63 U. cs. k. kereskedelmi törvényszékiileg bejegyzett cég és Páris, 13. Rues petites Ecuries, készpénz vagy utánvét mellett. Egyetlen párisi képviselő Ausztria-Magyarország részére. Egy teljes, használható 12 darabot tartalmazó minta-collectio 1 frt 80 kr.-ért. Magyar levelezés.

LIPIKI JÓDFÜRDŐ

SZLAVONIÁBAN.

(Pakratz-Lipik: Déli vasut.)

Okocsán: magyar kir. államvasutak.

Egyetlen meleg jódhőforrás a kontinensen, 64° Celsius állandó hőmérsékkel. Hegyek által védett enyhe égálg.

A nyári idény tartama: április—október.

A tiszta hamisítatlan lipiki jódfürdők ajánlatosak a nyákhártyák minden hurutos bántalmánál; mindennemű csúszos s köszvénye; bajnál, mirigy- és vérbetegségeknél, görvéllykóránál, csontbántalmaknál stb. stb.

Mint fürdőorvos: Dr. Marschalko Tamás működik. Kiterjedt árnyékos park, ujjon n épült elegáns, fedett sétány bazárhelyiségekkel, fényesen berendezett fürdőhelyiségek, porcellán-, márvány-, kőfürdőkkel stb. stb., tiszta ásványvízzel töltött társasfürdő izasztó-kamarákkal; kitűnő gyógyzene, olvasó- s zongoraterem, jó étkezés egy új vendéglős vezetése alatt, sokféle szórakozás. A déli vasuton menet- és téríjegyek 33% árleengedéssel. A m. kir. államvasutakon zónatarifa. Prospectus felvilágosítással szolgál a

Lipiki fürdőigazgatóság.

A lipiki jódvíz szétküldése az igazgatóság részéről szakadatlanul történik, friss töltésben lipiki jódvíz allandóan kapható EDESKUTY L., m. k. és szerb kir. udv. ásványvízszállítónál és az osztr.-magyar monarchia összes ásványvízkereskedésében, valamint a nagyobb gyógytárakban és fűszerkereskedésekben.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható:

A NÉPHUMOR

A MAGYAR IRODALOMBAN

IRTA

IMRE SÁNDOR.

KIADJA A KISFALUDY-TÁRSASÁG.

Ára füzve 1 frt, vászonba kötve 1 frt 40 kr.

IGY VAN JÓL!

Vig regény. Irta Degré Alajos.

Ára füzve 1 frt.

A LEGJOBB COGNAC az Első alföldi cognac-gyár

Halász Ferencz és Társa kecskeméti cég

*, **, ***, **** és *****-os gyártmánya. E gyár 12 év óta következő kiállításokon a legnagyobb kitüntetésekert nyerte és pedig

Kassa 1880.	Veszprém 1880.	Brüsszel 1889.
Kecskemét 1880.	Kecskemét 1881.	Kecskemét 1889.
Trieszt 1882.	Smyrna 1886.	Arad 1890.
Bécs 1890.	Komárom 1891.	Brüsszel 1892.

Saját töltési palackokban mindenütt kapható.

SZEM-GYÓGYVIZ!!

(Szem-esszencia.) Dr. LEBOIS (Franciaország kiváló tekintélye) híres, kitünő és kipróbált, egyetlen valódi gyógyszere gyenge, fájós, gyuladó és beteg szemek számára, ugyisintén a hályog elhárítására.

Nélkülözhetlen szer még az egészséges szemek erősítésére és fentartására is, ha ezek meg vannak erőltetve. Egyetlen házban sem szabad ezen, már évek óta hatásonak bizonyult «szem-gyógyviznek» (szemesszenciának)

hiányoznia. — Franciaország legtöbb gyógyintézetében az összes szembajokban csakis ezen szer alkalmaztatik. — Sokan, a kik ezen szert használták, a szemüvegeket, melyekre kényeszerülve voltak, teljesen nélkülözhatték.

1 palaczk ára használati utasítással 90 kr.

Kapható Budapesten a főraktárban:
Török József gyógyszeráránál, király-utca 12. szám.

SCHWARZ GYULA

HIRDETÉS-FELVÉTELI IRODÁJA,

Váci-utca 10. BUDAPEST, Váci-utca 10.

Minden bel- és külföldi hirlap számára szigoruan az árszabályszerinti árak mellett vesz fel hirdetéseket. A „Bolond Istók” és az „Urambátyám” kizárólagos hirdetés-felvételi irodája itt létezik. Fogalmazás és a hirdetések csoportosítása a leghatásosabb alakban történik. Fölvilágosítások a bármely esetben legalkalmasabb lapokról, valamint költségjegyzékek a legkészségesebben adatnak.

ANGLO-NYOMDA

Gránátos-utca 20. BUDAPEST, Gránátos-utca 20.

A Károly-kaszárnyával szemben.

Ajánlja légszeszerőre berendezett, s a jelenkor kivánalmainak minden tekintetben teljesen megfelelő legújabb és legdivatosabb betűkkel ellátott könyvnyomdáját, hol minden néven nevezendő nyomtatványok, u. m.: folyóiratok, önálló művek, üzleti kimutatások, árjegyzékek, falragaszok stb. a legkisebttől a legnagyobbig pontosan és jutányosan készíttetnek.

Anglo-nyomda papirraktára Budapest, Kerepesi-ut 16. sz.